13Cm 1230/2010-474

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem JUDr. Milošem Šimánkem v právní věci navrhovatele **Sebeobrana akcionářů - organizační jednotka Dřevostroj Čkyně**, IČ 72056240, se sídlem Bratislavská 212/29, Zábrdovice, 602 00 Brno**,** zastoupeného Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem v Brně, tř. Kpt. Jaroše 1844/28, za účasti obchodních společností **Dřevostroj Čkyně, a.s**, IČ 45021112, se sídlem Spůle 25, 384 51 Čkyně a **WOOD-FOREST GROUP a.s.**, IČ 28779185, se sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledeč Nad Sázavou, **o přezkoumání přiměřenosti protiplnění,**

t a k t o :

I. **U r č u j e s e**, že výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti Dřevostroj Čkyně a.s., IČ: 45021112, o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč činí 2 058,00 Kč, o jmenovité hodnotě 10 000,00 Kč činí 20 578,00 Kč, o jmenovité hodnotě 100 000,00 Kč činí 205 781,00 Kč a o jmenovité hodnotě 1 000 000,00 Kč činí 2 057 812,00 Kč.

II. Navrhovateli **s e p ř i z n á v á** právo na úrok ve výši obvyklého úroku požadovaného za úvěry, které poskytovaly banky v místě sídla WOOD-FOREST GROUP, a.s., IČ: 28779185 ke dni 14. 8. 2010, kterým bude úročen doplatek k základu protiplnění ve výši určené soudem za každou akcii emitenta společnosti Dřevostroj Čkyně a to ode dne 15. 8. 2010 do dne vyplacení doplatku k základu protiplnění.

III. Účastníci řízení Dřevostroj Čkyně a.s. a WOOD-FOREST GROUP a.s. **j s o u p o v i n n i** zaplatit navrhovateli společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení na účet právního zástupce navrhovatele částku 129 297, 24 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

IV. Účastníci řízení Dřevostroj Čkyně a.s. a WOOD-FOREST GROUP a.s. **j s o u p o v i n n i** zaplatit ČR na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku 28 384,21 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal dne 13. 8. 2010 návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění za jednu akcii společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. (*dále též jen účastník I*) při realizaci práva přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře Lesní společnost Ledeč nad Sázavou, a.s., IČ: 47452722, se sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledeč nad Sázavou (*dále též jen původní účastník).* Znaleckým posudkem č. 390/2010 ze dne 23. 4. 2010 vypracovaným znaleckým ústavem TPA Horwath Valuation Services, s.r.o., se sídlem Mánesova 28, 120 00

Praha 2, IČ: 25507796 (*dále též jen znalecký ústav TPA či TPA*) byla ke dni 31. 12. 2009 hodnota jedné kmenové nekótované akcie v listinné podobě společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. 1.) o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč stanovena ve výši 1 445,00 Kč, 2.) o jmenovité hodnotě 10 000,00 Kč stanovena ve výši 14 455,00 Kč, 3.) o jmenovité hodnotě 100 000,00 Kč stanovena ve výši 144 549,00 Kč, 4.) o jmenovité hodnotě 1 000 000,00 Kč stanovena ve výši 1 445 493,00 Kč. Podle navrhovatele nejsou tyto částky vyjádřením spravedlivé hodnoty (navrhovatel v návrhu i v dalších vyjádřeních tento svůj závěr podrobně zdůvodňuje).

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 2. 2011, č.j. 13Cm 1230/2010-256 byl zamítnut návrh na přezkoumání přiměřenosti protiplnění za jednu akcii společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. o výše uvedených jmenovitých hodnotách (výrok I), byl zamítnut návrh na určení přiměřeného protiplnění za jednu nekótovanou kmenovou akcii společnosti v listinné podobě ve formě na majitele o jmenovitých hodnotách uvedených výše a na přiznání práva na tuto jinou výši protiplnění (výrok II), byl odmítnut návrh „na přiznání práva na částku úroků ve výši obvyklého úroku požadovaného za úvěry, které poskytují banky v Ledči nad Sázavou navrhovatelům, kterým bude úročen doplatek základu protiplnění ve výši určené soudem za každou akcii emitenta společnosti (výrok III). Dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení (výrok IV).

Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 6. 2012, č.j. 14Cmo 248/2011-282 bylo výše uvedené usnesení krajského soudu potvrzeno.

Soudy obou stupňů dospěly k závěru, že navrhovatel neprokázal svou aktivní věcnou legitimaci k podání návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, když nedoložil, že sporné akcie vlastnil v den konání mimořádné valné hromady, ani že je nabyl následně do dne podání návrhu, resp. do třiceti dnů od zveřejnění usnesení valné hromady.

Nejvyšší soud v Brně usnesením ze dne 26. 6. 2014 č.j. 29 Cdo 3354/2012-305 usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 6. 2012, č.j. 14 Cmo 248/2011-282, a usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. 2. 2011, č.j. 13 Cm 1230/2010-256 zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

V odůvodnění svého rozhodnutí zejména uvedl:

„Dosavadním vlastníkům listinných akcií vzniká právo na zaplacení protiplnění v souladu s § 183m odst. 2 obchodního zákoníku jejich předáním společnosti podle § 183l odst. 5 a 6 obchodního zákoníku (srov. důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2403/2010). Právo domáhat se přezkumu přiměřenosti protiplnění podle § 183k obchodního zákoníku přitom mají všechny osoby, které účastnické cenné papíry (akcie) nabyly do okamžiku přechodu vlastnického práva k těmto akciím na hlavního akcionáře.

Z § 156 odst. 7 věty druhé obchodního zákoníku pak plyne, že originál listinné akcie na majitele je způsobilým průkazem toho, že osoba, která jej předložila, je oprávněna vykonávat práva s akcií spojená (k legitimační funkci akcie viz důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 6. 2010, sp. zn. 29 Cdo 2706/2009, usnesení ze dne 27. 7. 2011, sp. zn. 29 Cdo 1281/2011, usnesení ze dne 6. 9. 2000, sp. zn. 29 Cdo 901/2000).

Promítnuto do poměrů projednávané věci, ve které není sporu o tom, že dovolatelka společnosti sporné akcie předala, to znamená, že závěr odvolacího soudu, podle něhož dovolatelka neprokázala svou aktivní věcnou legitimaci v řízení není – bez dalšího – správný.

Tvrdí-li společnost, že dovolatelka sporné akcie získala až po přechodu vlastnického práva k nim na hlavního akcionáře, resp. po podání návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, nese ohledně tohoto svého tvrzení rovněž i důkazní povinnost (k otázce řešení tzv. informačního deficitu procesní strany v občanskoprávním řízení srov. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2011, sp. zn. 22 Cdo 883/2010)“.

Usnesením ze dne 15. 1. 2015, č.j. 13 Cm 1230/2010-324 podepsaný soud rozhodl, že místo původního účastníka bude v řízení pokračováno s obchodní společností WOOD-FOREST GROUP a.s., se sídlem Hrnčíře 2, 584 01 Ledeč nad Sázavou – *dále též jen účastník II* (Lesní společnost Ledeč nad Sázavou a.s. se totiž rozdělila odštěpením sloučením, přičemž odštěpená část jejího jmění označená v části 5, bodu 5 4 projektu o rozdělení – týká se právě akcií emitovaných společností Dřevostroj Čkyně a.s. – přešla na existující společnost WOOD-FOREST GROUP a.s.). Stejným usnesením byla připuštěna změna žaloby reagující na „nového“ účastníka II.

Účastníci I a II žádají zamítnutí návrhu. Znaleckým ústavem TPA stanovené hodnoty akcií zcela vyjadřují přiměřenost daného protiplnění.

Soud zjistil:

Dne 14. 7. 2010 bylo usnesení valné hromady obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. o přechodu účastnických cenných papírů uveřejněno v Obchodním věstníku č. 28/10, včetně výše přiměřeného protiplnění, přičemž dosavadní vlastníci účastnických cenných papírů byli v oznámení informováni o tom, že jsou povinni předložit své akcie společnosti ve lhůtě 30ti dnů od uveřejnění oznámení, resp. v dodatečné lhůtě dalších 30ti dnů, jinak bude společnost postupovat podle § 214 odst. 1 až 3 obchodního zákoníku. Zmíněné usnesení se týkalo mimořádné valné hromady společnosti konané dne 29. 6. 2010, která rozhodla o přechodu všech účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře Lesní společnost Ledeč nad Sázavou a.s. podle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Výše protiplnění byla hlavním akcionářem stanovena na 1 445,00 Kč za jednu nekótovanou kmenovou akcii na majitele o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč, na 14 445,00 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 10 000,00 Kč, na 144 549,00 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 100 000,00 Kč a 1 445 493,00 Kč za akcii o jmenovité hodnotě 1 000 000,00 Kč.

Mezi účastníky bylo nesporné, že dne 1. 10. 2010 navrhovatel předložil obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. na základě dodatečné výzvy ze dne 22. 9. 2010 zveřejněné v Obchodním věstníku a v Hospodářských novinách celkem 180 ks kmenových listinných akcií na majitele o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč. Navrhovatel za tyto akcie obdržel stanovené přiměřené protiplnění ve výši 260 100,00 Kč.

Účastníci I a II nezpochybňovali aktivní legitimaci navrhovatele k podání předmětného návrhu (takovýto postoj zaujali poté, co je z výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu zřejmé, že pokud by navrhovatel sporné akcie získal až po přechodu vlastnického práva k nim na hlavního akcionáře, resp. po podání návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění, jsou to oni, kteří by ohledně takovéhoto případného tvrzení nesli i důkazní povinnost). Soud tak činí právní závěr, že navrhovatel je aktivně legitimován k podání předmětného návrhu, neboť

byl vlastníkem uvedených akcií obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. ke dni přechodu jejich vlastnictví na hlavního akcionáře ve smyslu § 183l odst. 3 obhodního zákoníku, tedy ke dni 14. 8. 2010.

Řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění podle ustanovení § 183k obchodního zákoníku platného do 31. 12. 2013 - § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. (*dále jen obchodní zákoník*) je uvedeno mezi spory vypočtenými v ustanovení § 9 odst. 3 písm. g) o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2013 – čl. II. odst. 2 zákona č. 293/2013 Sb. (*dále jen o. s. ř.)* a spadá tudíž mezi tzv. řízení o některých otázkách obchodních společností podle ustanovení § 200e o. s. ř. V těchto věcech se účastenství řídí ustanovením § 94 odst. 1 věta první o. s. ř. (§ 200e odst. 3 věta první o. s. ř.). Jestliže v takovém případě je účastníkem ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno, a jestliže z ustanovení § 183k odst. 3 obchodního zákoníku vyplývá, že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je „pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné“, potom soud nepochybuje, že návrh (z hlediska pasivní legitimace) důvodně směřoval nejenom proti Lesní společnosti Ledeč nad Sázavou, a.s., ale i proti obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. Z tohoto pohledu je zřejmé, že návrh důvodně směřuje i vůči WOOD-FOREST GROUP a.s. coby právní nástupkyní původního účastníka.

Soud se při hodnocení v řízení vypracované znaleckého posudku pohybuje v rámci vymezeném následujícími závěry:

Institut práva výkupu účastnických cenných papírů (tzn. squesse out) je upraven v § 183i až § 183n obchodního zákoníku. Jde o tzv. nedobrovolnou transakci, protože jedna ze stran (menšinoví akcionáři) je donucena ke vzdání se vlastnického práva k akciím, resp. účasti na podnikání určité obchodní společnosti proti své vůli nebo by k takovému přechodu vlastnictví dala případně souhlas jen při zcela jiné výši vypořádání, než jaká je stanovena. Určení ceny u této nedobrovolné transakce je založeno na znaleckém posudku znalce, kterého určuje hlavní akcionář. Z dikce obchodního zákoníku ohledně výše takovéto ceny plyne pouze to, že výše peněžního protiplnění musí být přiměřená (§ 183k odst. 1 obchodního zákoníku), přičemž tato přiměřenost není nikterak přesněji rozvedena či definována. Východiskem by mělo být nikoliv důsledné zjišťování tržní hodnoty akcie ke dni převodu akcie (minoritní akcionář nechce k určitému datu akcie prodávat, ale je k tomu donucen), ale určení tzv. spravedlivé hodnoty (fair value). Výnosová metoda DCF je založena na a) finančním plánu (oceňovatel musí provést prognózu budoucího hospodaření společnosti), b) diskontní míře (míře určení budoucích výnosů společnosti k rozhodnému dni ocenění, přičemž oceňovatel odvozuje budoucí výnosy společnosti z jím sestaveného finančního plánu), c) odděleném ocenění neproduktivních aktiv (těch majetkových hodnot, které jsou ve vlastnictví společnosti a společnost by je mohla zpeněžit, aniž by se její budoucí výnosy významně snížily). Finanční plán by měl být co nejobjektivnějším odhadem budoucího hospodaření oceňované společnosti. Z tohoto pohledu by znalec při oceňování podniku neměl finanční plán zpracovaný managementem společnosti přebírat bez dalšího, ale měl by jej podrobit hodnocení, případně jej upravit (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu v Brně ze dne 19. 6. 2012, sp. zn. 29 Cdo 2214/2010). Pro ocenění jsou použitelné jen ty údaje, které byly známé či dostupné ke dni rozhodnému pro ocenění (nelze však vyloučit, že následné údaje o vývoji podniku mohou přispět např. k hodnocení správnosti sestaveného finančního plánu). Diskonty na specifické riziko se u squesse out-u nepoužívají, pokud takové riziko existuje, mělo by být součástí standardní projekce výnosů.

Soud ve věci ustanovil znaleckým ústavem obchodní společnost EQUITA Consulting s.r.o., se sídlem Truhlářská 3, 110 00 Praha 1. K písemně vyhotovenému znaleckému posudku byly vyslechnuty pověřené pracovnice tohoto znaleckého ústavu [redacted] a [redacted] (§ 127 o. s. ř.).

Znalecký ústav pro určení hodnoty jmění využil metodu diskontovaných peněžních toků (DCF) ve variantě Entity. Hodnota jmění kvalifikovaná touto metodou je určena užitkem plynoucím pro jeho vlastníky a věřitele ve formě budoucích volných peněžních toků (FCFF – free cash flow to the firm), které jsou diskontovány na současnou hodnotu k datu ocenění. Ocenění jmění bylo založeno na analýze volných peněžních toků FCFF plynoucích vlastníkům a věřitelům společnosti. Byl zvolen dvoufázový způsob ocenění: 1) v první fázi v délce 7 let od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2016 znalecký ústav modeloval finanční plán pro účely ocenění, projektoval peněžní toky a pomocí průměrných vážených nákladů na kapitál stanovil současnou hodnotu těchto peněžních toků; pro diskontování bylo použito období od 15. 8. 2010, tj. rok 2010 jako první rok plánu byl rozdělen na dvě části: od 1. 1. 2010 do 14. 8. 2010 jako období historie (vzhledem k absenci podkladů přímo k datu ocenění založené na podkladech k 31. 7. 2010 navýšené o alikvotní část připadající na období 1. 8. 2010 až 14. 8. 2010), od 15. 8. 2010 do 31. 12. 2010 jako období plánu (stanoveno jako 139/153 z plánu za období 1. 8. 2010 až 31. 12. 2010, tedy jako počet dní od data ocenění do konce roku 2010 ku počtu dní za období od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2010), 2) ve druhé fázi začínající v roce 2017 byla pomocí Gordonova vzorce na bázi perpetuity a s využitím parametrů posledního roku první fáze vypočtena současná hodnota peněžních toků dosažených ve druhé fázi (od roku 2017). Znalecký ústav při ocenění vychází pouze z dat a informací dostupných k datu ocenění, tedy k 14. 8. 2010. Přesto, že je ocenění zpracováno v roce 2015, znalecký ústav nebere ohled na to, jak se ekonomika i společnost vyvíjely po datu ocenění a výsledná hodnota tak bude odrážet očekávání o budoucím vývoji, které panovalo k datu ocenění. Diskontní míru znalecký ústav určuje na úrovni průměrných nákladů na kapitál pomocí modelu WACC (vážený průměr nákladů kapitálu). V této souvislosti uvažoval s bezrizikovou sazbou, s rizikovou prémií trhu, koeficientem beta, rizikovou prémií země. Při stanovení tržní hodnoty znalecký ústav uvažoval se specifickými přirážkami za sníženou likviditu 2% a za velikost společnosti 2% (vycházeno je z obvyklé úrovně znalostí znalců v oboru oceňování podniků v roce 2010) a 3,89% (vycházeno je z obvyklé úrovně znalostí znalců v oboru oceňování podniků k roku 2015). Při stanovení spravedlivé hodnoty uvažoval znalecký ústav se specifickým rizikem za velikost společnosti 2% (vycházeno je z obvyklé úrovně znalostí znalců z oboru oceňování podniků k roku 2010). Při stanovování spravedlivé hodnoty na základě úrovně odborných znalostí znalců z oboru oceňování podniků k roku 2010 znalecký ústav nepřihlížel k žádné specifické rizikové přirážce (tedy neuvažoval s přirážkou za sníženou likviditu, za velikost společnosti či za nejistou budoucnost). Tempo růstu FCFF pro výpočet perpetuity bylo stanoveno jeden procentní bod pod úrovní dlouhodobě předpokládaného tempa růstu HDP ve výši 5,6%, tempo růstu FCFF ve druhé fázi tedy činí 4,6%. Takto stanovené tempo růstu pro druhou fázi je pouze o necelá 2% nižší než tempo růstu FCFF v posledním roce první fáze, kdy již došlo k ustálení nákladovostí jednotlivých položek výkazu zisku a ztráty, jediné náklady rostoucí více než tržby jsou osobní náklady. Výsledná hodnota jmění obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. byla znaleckým ústavem určena částkami 135 844 642,00 Kč (tržní hodnota, odborná úroveň znalců k roku 2010), 118 968 589,00 Kč (tržní hodnota, odborná úroveň znalců k roku 2015), 163 084 254,00 Kč (spravedlivá hodnota, odborná úroveň znalců k roku 2010), 209 927 660,00 Kč (spravedlivá hodnota, odborná úroveň znalců k roku 2015). Z takto určených částek poté znalecký ústav určoval hodnoty jednotlivých akcií. Pokud vycházel z hodnoty jmění ve výši 209 927 660,00

Kč, potom hodnota jedné kmenové nekoltované akcie na majitele, v listinné podobě, společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. (k datu ocenění 14. 8. 2010) o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč činí 2 058,00 Kč, o jmenovité hodnotě 10 000,00 Kč činí 20 578,00 Kč, o jmenovité hodnotě 100 000,00 Kč činí 205 781,00 Kč a o jmenovité hodnotě 1 000 000,00 Kč činí 2 057 812,00 Kč. Znalecký ústav hodnotil i znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem TPA. V tomto směru zejména uvedl, že první faktor, který má vliv na odlišnost diskontní míry stanovené TPA a znaleckým ústavem, je to, že znalecký ústav akcie oceňuje k pozdějšímu datu, datum ocenění je o více než sedm měsíců posunuté oproti posudku TPA. Znalecký ústav tedy vycházel z aktuálnějších dat a tím pádem se liší položky bezriziková úroková míra a prognózovaný vývoj inflace v ČR zahrnuté do výpočtu diskontní míry. Další odlišnost spočívá v rizikových přirážkách k diskontní míře. Vypočtená hodnota akcií Dřevostroj Čkyně a.s. stanovená TPA a znaleckým ústavem se liší ve všech variantách. Tento rozdíl však není způsoben chybnými postupy TPA, jedinou zásadní chybou mající vliv na ocenění je dle znaleckého ústavu tempo růstu FCFF pro druhou fázi (pokračující hodnotu) ve výši 2%, při kterém bude rentabilita investovaného kapitálu ve druhé fázi nižší než náklady kapitálu a bude tak docházet k snížení hodnoty společnosti.

Návrh (v tom smyslu, že výše protiplnění poskytnutého na základě znaleckého posudku č. 390/2010 znaleckého ústavu TPA nebyla přiměřená) *je důvodný.*

Navrhovatel coby vlastník účastnických cenných papírů je k podání předmětného návrhu aktivně legitimován. Tento návrh podal v zákonné měsíční lhůtě ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady konané dne 29. 6. 2010 do obchodního rejstříku (stalo se tak 14. 7. 2010, návrh byl podán 13. 8. 2010).

Znalecký posudek je jedním z důkazních prostředků (§ 125, § 127 o. s. ř.), který soud sice hodnotí jako každý jiný důkaz podle § 132 o. s. ř., od jiných se však liší tím, že odborné závěry v něm obsažené nepodléhají hodnocení soudem podle zásad § 132 o. s. ř. Soud hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Z uvedeného vyplývá, že důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz, nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25Cdo 583/2001, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 2009, sp. zn. 30 Cdo 2450/2007).

Znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem EQUITA Consulting s.r.o. soud hodnotí jako logický a přesvědčivý. Proto z něho v plném rozsahu vychází.

Je pravda, že dne 20. 12. 2005 uzavřela Dřevostroj Čkyně, a.s. coby převádějící (jednal za ni její předseda představenstva [redacted]) se společností YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED, se sídlem Kleomenous 1, AKRITAS TOWER, Flat/Office 603, P.C. 1060, Nicosia, Kypr coby nabyvatelem smlouvu o převodu obchodního podílu, na

základě níž byl na nabyvatele převeden obchodní podíl ve výši 99,67% ve společnosti WOOD-FOREST, s.r.o., se sídlem Věž 37, IČ: 49814117, což odpovídalo vkladu 29 900 000,00 Kč, tj. 99,67% základního kapitálu společnosti. Přitom cena za převod obchodního podílu byla mezi smluvními stranami dohodnuta ve výši 1 150 000,00 EUR (v účetnictví obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. se tato skutečnost v roce 2006 projevila snížením dlouhodobého finančního majetku o přibližně 270 000 000,00 Kč – k této skutečnosti se znalecký ústav vyjádřil tak, že hodnota vykázaná na řádku zvláštní kapitál může a nemusí odrážet tržní hodnotu společnosti).

Podle navrhovatele byl podíl ve společnosti WOOD-FOREST s.r.o. prodán za cenu zjevně nepřiměřenou. Obchodní společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. tak vznikla škoda ve výši: 327 012 000,00 Kč (vlastní kapitál společnosti WOOD-FOREST s.r.o. v roce 2005) mínus 32 775 000,00 Kč (cena za převod obchodního podílu po přepočtu na Kč) rovná se 294 237 000,00 Kč. Tato škoda byla podle navrhovatele způsobena členy představenstva, kteří při uzavírání smlouvy o převodu obchodního podílu nejednali s péčí řádného hospodáře (§ 194 odst. 5 obchodního zákoníku).

Znalecký ústav uvedl, že na ocenění podniku může mít vliv existence pohledávky. Záleží ovšem na tom, zda je vymahatelná, zda, kdy a za jakých podmínek bude zaplacena.

Navrhovatel má pravdu, že v době před uzavřením výše uvedené smlouvy o převodu obchodního podílu měla obchodní společnost Dřevostroj Čkyně a.s. v obchodní společnosti WOOD-FOREST s.r.o. obchodní podíl 99,67%. Tato posledně uvedená společnost byla v rozsahu 97,96% akcií majoritním akcionářem obchodní společnosti Lesní společnost Ledeč nad Sázavou a.s. Tato posledně uvedená společnost byla akcionářem společnosti Dřevostroj Čkyně v rozsahu 97,66% akcií (šlo o tzv. kruhovou strukturu vlastnictví). Není proto neopodstaněné navrhovatelovo tvrzení, že po převodu obchodního podílu nebyl fakticky nikdo, kdo by výše uvedenou údajnou škodu mohl za společnost Dřevostroj Čkyně a.s. vůči představenstvu uplatnit (představenstvo, dozorčí rada, majoritní akcionář Lesní společnost Ledeč nad Sázavou a.s., jejíž majoritní akcionář YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED údajně získal obchodní podíl hluboko pod jeho cenou, minoritní akcionáři, jejichž akcie nesplňovaly podmínku potřebných procent základního kapitálu - § 181 odst. 1, odst. 2 obchodního zákoníku).

Tato situace se však nezměnila. Pokud by tvrzená pohledávka na náhradu škody vůči představenstvu teoreticky vzato skutečně existovala, i nadále by fakticky nebyl nikdo, kdo by ji za žalovaného I uplatnil a následně vymohl. S tím souvisí i to, že jde o pohledávku promlčenou, neboť ji – i s ohledem na výše uvedené – „nikdo u soudu neuplatnil“ a ani ke dni 14.8. 2010 nebylo reálné, že by se tak stalo (§ 387 a násl. obchodního zákoníku). Znalecký ústav se ohledně této situace vyjádřil tak, že ocenění takovéto pohledávky se blíží k nule.

Soud zdůrazňuje, že v případě squeese out-u jde o tzv. nedobrovolnou transakci, protože jedna ze stran (menšinoví akcionáři) je donucena ke vzdání se vlastnického práva k akciím, resp. účasti na podnikání určité obchodní společnosti proti své vůli, nebo by k takovému přechodu vlastnictví dala případný souhlas jen při zcela jiné výši vypořádání, než jaká je stanovena. Z toho důvodu také soud určoval tzv. spravedlivou – viz dále - a nikoliv tržní hodnotu (fair value). V daném případě se to projevilo např. v tom, že při stanovení výše diskontní míry nebylo přihlíženo k žádné specifické rizikové přirážce.

Zmíněná spravedlivá hodnota však nemůže ve vztahu k minoritním akcionářům zohledňovat případné „nespravedlnosti“, které měly ovlivnit hodnotu akcií v době např. před 5 lety. Pokud by v daném případě ke squeese out-u nedošlo, byl by navrhovatel i po 14. 8. 2010 vlastníkem akcií, v jejichž hodnotě by se promítala (pokud by měl navrhovatel se svým tvrzením o vzniku škody pravdu) výše zmíněná nevýhodná transakce z 20. 12. 2005. To, že byl navrhovatel v důsledku squeese out-u donucen takovéto („již znehodnocené“) akcie prodat, se mohlo pouze odrazit v určení jejich spravedlivé hodnoty k 14. 8. 2010 s přihlédnutím k předpokládanému vývoji dané společnosti směrem do budoucna. Výše zmíněná spravedlivá hodnota však v souvislosti se squeese out-em nemůže „napravovat“ případné znehodnocení akcií z dřívější doby a tedy určovat hodnotu podniku (a od ní se odvíjející hodnotu akcií) jinou částkou, než skutečně ke dni oceňování má. Jinými slovy řečeno - pokud uvedeným „znehodnocením“ akcií vznikla škoda přímo navrhovateli či jeho právním předchůdcům (např. právě proto, že nebyl fakticky nikdo, kdo by nárok uplatnil za žalovaného I), nejde o nárok, který by mohl být „zohledňován“ v řízení o přezkoumání přiměřenosti poskytnutého protiplnění.

Vzhledem k výše uvedenému soud nevyhověl navrhovateli a nestanovil znaleckému ústavu povinnost 1) určit hodnotu obchodního podílu na společnosti WOOD FOREST s.r.o. převedeného na základě smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti WOOD FOREST s.r.o. ze dne 20. 12. 2005 ze společnosti Dřevostroj Čkyně, a.s. na společnost YESLEPORT CONSULTANTS LIMITED, 2) určit o jakou částku se změnila hodnota společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. v důsledku uvedeného převodu obchodního podílu na společnost WOOD-FOREST s.r.o. ke dni 14. 8. 2010. Bylo vysvětleno, že pro rozhodnutí v této věci nebylo potřeba zjišťovat, zda skutečně vznikla v roce 2005 účastníku I, potažmo jeho akcionářům, škoda a v jaké výši.

Na základě znaleckého posudku znaleckého ústavu soud určil, že výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti Dřevostroj Čkyně a.s. o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč činí 2 058,00 Kč, o jmenovité hodnotě 10 000,00 Kč činí 20 578,00 Kč, o jmenovité hodnotě 100 000,00 Kč činí 205 781,00 Kč a o jmenovité hodnotě 1 000 000,00 Kč činí 2 057 812,00 Kč. V tomto rozsahu soud pokládá určené hodnoty za hodnoty vyjadřující spravedlivou cenu ve vztahu k menšinovému akcionáři, který byl donucen se vzdát svého vlastnického práva k předmětným akciím. Hledisko spravedlivého určení ceny akcií mělo vliv i na to, že cena byla určována na základě obvyklé úrovně odborných znalostí k roku 2015. Je totiž správné, aby cena byla určována co nejobjektivnějším způsobem, k čemuž postupně získávaný rozsah odborných znalostí nepochybně přispívá (navíc se jeví protismyslným, aby výše protiplnění odvíjející se od hodnoty podniku byla odvislá i od nutně subjektivního vyhodnocování odborných znalostí znalců v tom kterém roce). Důležité je, aby spravedlivé protiplnění bylo určováno k datu přechodu vlastnictví akcií na hlavního akcionáře, což se v daném případě stalo (14. 8. 2010).

Právo na úroky ve výši obvyklých úroků podle § 502 obchodního zákoníku vyplývá z ustanovení § 183m odst. 2 obchodního zákoníku.

Při rozhodování není soud vázán tím, jak navrhovatel výši přiměřeného plnění vyčíslí (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně ze dne 16. 12. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4712/2007). S ohledem na konečné rozhodnutí v této věci však nelze pochybovat, že návrh byl podán důvodně. Významné v tomto směru je, že bylo zjištěno, že částky 1 445,00 Kč, 14 455,00 Kč, 144 549,00 Kč či 1 445 493,00 Kč přiměřenými nebyly (a není důležité, že to nebylo proto, že by znalecký posudek znaleckého ústavu TPA vykazoval zásadní chyby) a že se tudíž

navrhovatel důvodně domáhal jejich zvýšení soudní cestou. Podle § 142 odst. 1, event. odst. 3 o. s. ř. má proto navrhovatel právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení v plném rozsahu.

V souvislosti s právním zastoupením má navrhovatel právo na částku 41 850,00 Kč (odměna za 13,5 úkonů právní služby – navrhovatelem požadovaným dalším úkonům spočívajících v žádosti o změnu znaleckého úkolu z 4. 11. 2015 a v odvolání proti usnesení ze dne 13. 1. 2016, č.j. 13 Cm 1230/2010-359 chybí prvek účelnosti – po 3 100,00 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. c/, § 11 odst. 1, odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. - *dále jen vyhláška*), na částku 4 200,00 Kč (14krát režijní paušál po 300,00 Kč podle § 13 odst. 3 vyhlášky) a na částku 5 600,00 Kč (náhrada za ztrátu času za celkem 56 započatých půlhodin po 100,00 Kč podle § 14 odst. 1 písm.a/, odst. 3 vyhlášky v souvislosti s účastí právního zástupce navrhovatele na soudních jednáních – viz dále).

Právní zástupce navrhovatele se k jednání u procesního soudu dne 1. 2. 2011 dostavil osobním automobilem Škoda Superb, RZ: 5B3 68-88. Z Brna do Českých Budějovic a zpět najel celkem 440 km. Uvedený typ vozidla má podle technického průkazu průměrnou spotřebu 6,4l nafty na 100 km. Cena 1l motorové nafty činila 30,80 Kč. Na náhradě nákladů řízení spočívajících v jízdném má proto navrhovatel právo na částku 2 495,00 Kč (§ 182 a násl. zákona č. 262/2006 Sb., vyhláška č. 377/2010 Sb.).

Právní zástupce navrhovatele se k jednáním u procesního soudu ve dnech 23. 8. 2017 a 30. 8. 2017 dostavil vlakem. Na jízdném z Ostravy do Českých Budějovic a zpět zaplatil částky 1 335,00 Kč a 964,00 Kč.

Výslednou částku 56 444,00 Kč je třeba zvýšit o 21%, tedy o 11 853,24 Kč vzhledem k tomu, že právní zástupce navrhovatele je plátcem DPH (§ 137 odst. 3 o. s. ř.).

Mezi navrhovatelovy náklady řízení patří i soudní poplatky, které zaplatil v celkové výši 11 000,00 Kč, a zaplacená záloha na náklady důkazů znaleckým posudkem ve výši 50 000,00 Kč.

Účastníci řízení Dřevostroj Čkyně a WOOD-FOREST GROUP a.s. jsou v daném řízení v pozici nerozlučných společníků ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř. Proto hradí navrhovateli náklady řízení společně a nerozdílně (§ 140 odst. 1 o. s. ř.).

Obě uvedené společnosti byly zavázány povinností zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení na účet jeho právního zástupce celkovou částku 129 297,24 Kč společně a nerozdílně ve lhůtě tří dnů od právní moci usnesení (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1, § 151 odst. 6 o. s. ř.).

Znaleckému ústavu EQUITA Consulting s.r.o. byly na znalečném přiznány částky 69 293,68 Kč a 9 090,53 Kč.

Navrhovatel složil zálohu na náklady důkazu znaleckým posudkem ve výši 50 000,00 Kč. Náklady státu týkající se výše uvedeného důkazu tak činí 28 384,21 Kč.

V situaci, že je třeba návrh posuzovat jako důvodně podaný, neboť původně určené částky za jednu akcii nebyly přiměřené, je zřejmé, že výsledek řízení opodstatňuje závěr, že jsou to oba výše zmínění účastníci řízení, kteří jsou povinni náklady státu zaplatit (§ 148

odst. 1 o. s. ř.). V této souvislosti soud zdůrazňuje, že důkaz znaleckým posudkem byl zaměřen výhradně na určení přiměřenosti protiplnění ke dni 14. 8. 2010. Náklady vynaložené na znalečném se týkaly pouze tohoto odborného posouzení, netýkaly se otázek, jejichž zodpovězení chtěl navrhovatel docílit (viz shora).

Proto bylo oběma výše uvedeným účastníkům uloženo zaplatit ČR na náhradě nákladů řízení na účet Krajského soudu v Českých Budějovicích společně a nerozdílně částku 28 384,21 Kč do tří dnů od právní moci usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 30. srpna 2017

JUDr. Miloš Šimánek, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Věra Křesinová